

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

16 decembrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte Iurie Diaconu,
Judecători Liliana Catan, Nadejda Toma,

a examinat, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare, împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău din 23 octombrie 2019 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 iunie 2020, declarate de avocatul Dorin Asandei și de inculpatul

Ermîșev Egor xxxx.

anterior condamnat:

1) sentința Judecătoriei Chișinău din 06.03.2017, în baza art. 264¹ alin. (1) Cod penal, amnistiat în temeiul art. 2 al Legii nr. 210 din 29.07.2016 privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței RM;

2) sentința Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 28.06.2017, în baza art. 287 alin. (1), 287 alin. (3), 84 Cod penal la 3 ani 6 luni închisoare.

	<i>Termenul de examinare,</i>
<i>instanța de fond:</i>	<i>29.08.2019 - 23.10.2019,</i>
<i>instanța de apel:</i>	<i>09.03.2020 - 03.09.2020,</i>
<i>instanța de recurs:</i>	<i>24.09.2020 - 16.12.2020.</i>

Asupra recursurilor menționate, Colegiul penal,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău din 23 octombrie 2019, cauza fiind examinată conform prescripțiilor din art. 364¹ Cod de procedură penală, Ermîșev Egor a fost condamnat în baza art. 264 alin. (4) Cod penal la 3 ani și 6 luni închisoare, *cu anularea dreptului de a conduce.*

În temeiul art. 85 Cod penal, pentru cumul de sentințe, prin adăugirea parțială a pedepsei fixate potrivit sentinței Judecătoriei Chișinău din 28.06.2017, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 5 ani și 10 luni închisoare, *cu anularea dreptului de a conduce,*

cu executare în penitenciar de tip semiînchis, de la 16.06.2019, cu includerea perioadei arestării preventive de la 09.04.2017 până la 13.12.2017.

De la Ermișev Egor s-a încasat în beneficiul lui Dron Petru prejudiciul material în mărime de 11.080,71 lei, moral în sumă de 200.000 lei și cheltuielile pentru asistență juridică în mărime de 10.000 lei.

De la Ermișev Egor s-a încasat suma de 320 lei cu titlu de cheltuieli judiciare.

2. Instanța de fond a constatat că inculpatul Ermișev Egor, la 16 iunie 2019, orele 01.00, fiind în stare de ebrietate, cu permis de conducere valabil pentru categoria mijlocului de transport pe care îl ghida, conducând mijlocul de transport "Peugeot 307", n/î XXXX, se deplasa în curtea blocului de locuit din bd. Mircea cel Bătrân 18/1, mun. Chișinău, spre bd. Mircea cel Bătrân. În timpul deplasării, conducătorul mijlocului de transport, fiind în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, având o concentrație de alcool în sânge de 4,09 g/l, fapt consemnat în procesul verbal al examinării medicale de constatare a faptului de consumare al alcoolului, stării de ebrietate și naturii ei nr. 5921 din 16.06.2019, n-a ținut permanent seama de împrejurări, de totalitatea factorilor ce caracterizează condițiile rutiere, intensitatea și nivelul de organizare a traficului rutier de care trebuie să țină cont fiecare conducător la determinarea vitezei necesare deplasării în siguranță, modului de conducere a vehiculului, n-a apreciat corect situația rutieră reală pe drum în care se afla vehiculul în momentul respectiv, prin ce a încălcat cerințele pct. 3 al Regulamentului Circulației Rutiere, anexa nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 357 din 13 mai 2009, (în continuare RCR), potrivit căruia „participanții la trafic sunt obligați să respecte regulile de circulație, semnificația mijloacelor de semnalizare rutieră, semnalele și indicațiile agentului de circulație, condițiile tehnice ale prezentului -Regulament și prin acțiunile lor să nu cauzeze prejudicii altor participanți la trafic, să nu-i expună pericolului, precum și să nu creeze neîntemeiat obstacole circulației care ar depăși pe acele care sunt provocate de circumstanțe iminente”, a pct. 4 al RCR, care prevede, că ”orice participant la trafic care respectă prezentul Regulament este în drept să conteze pe faptul că și ceilalți participanți la trafic execută cerințele acestuia”, a pct. 14 al RCR care prevede, că conducătorului de vehicul îi este interzis: a) să conducă vehiculul în stare de ebrietate, sub influența drogurilor sau altor substanțe contraindicate, sub influența preparatelor medicamentoase care provoacă reducerea reacției, fiind bolnav, traumatizat sau într-o stare avansată de oboseală de natură să-i afecteze capacitatea de conducere”, a pct. 45 al RCR, care prevede, că ”1) conducătorul trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținând permanent seama de următorii factori: a) starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția: h) dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase: c) starea tehnică a vehiculului... d) situația rutieră. 2) în cazul în care în limita vizibilității apar obstacole care pot fi observate de conducător, el trebuie să reducă viteza sau chiar să oprească, pentru a nu pune în pericol siguranța traficului”, precum și cerințele art. 22 alin. 4) din Legea nr. 131-XVI din 07.06.2007, privind siguranța traficului rutier, potrivit căruia ”participanții la trafic sunt obligați să manifeste un comportament care să asigure fluenta și siguranța traficului, să nu periclitizeze siguranța unor alți participanți

la trafic”, a pct. 46 lit. a) al RCR care prevede că ”conducătorul de vehicul trebuie să manifeste prudență sporită și, în caz de necesitate, să reducă viteza până la limita care i-ar garanta siguranța traficului sau chiar să oprească, în cazurile în care se deplasează pe lângă, copii, persoane de vârstă înaintată, precum și persoane cu semne evidente de invaliditate”, pct. 94 a RCR care prevede că ”în zona rezidențială și cea pietonală pietonilor li se permite deplasarea atât pe trotuare, cât și pe carosabilul drumului. Ei au prioritate în raport cu vehiculele, însă nu trebuie să creeze obstacole neîntemeiate circulației lor. Jocurile copiilor sunt permise pe întreg teritoriul zonei rezidențiale. Conducătorii de vehicule trebuie să se deplaseze astfel încât să nu creeze obstacole sau pericol pietonilor. În caz de necesitate, ei sunt obligați să oprească”, a pct. 97 a RCR ”Reglementările secțiunii în cauză își extind acțiunea și asupra circulației prin curți, precum și pe drumurile de comunicație dintre imobilele de locuit cu multe etaje” și, manifestând neglijență în circumstanțele sus expuse, nu a reacționat adecvat, n-a luat în considerație starea de lucruri în traficul rutier ce reflectă gradul de protecție a participanților la el împotriva accidentelor și consecințelor acestora, pentru a nu pune în pericol siguranța traficului, nu a adaptat o conduită corespunzătoare condițiilor de drum care iar fi garantat securitatea circulației, drept urmare, în afara trecerii de pietoni a comis tamponarea pietonului Dron Petru, care se deplasa pe partea carosabilă prin curtea blocului de locuit. În rezultatul impactului pietonului Dron Petru i-au fost cauzate multiple vătămări corporale, manifestate prin traumatism cranio-cerebral deschis manifestat prin fractură cominutivă fronto-parietal pe stânga cu deplasare minimă cu implicarea ambelor lamele; contuzie cerebrală; Hematom subdural frontal stâng; Hemoragie subarahnoidiană minoră; Fractura sinusul frontal bilateral cu deplasare; Plagă contuză la nivelul capului; Fractura complex zigomatic pe stânga fără deplasare; Plagă contuză în regiunea zigomatică dreapta, frontală și pavilionul auricular drept; Fractura cominutivă în treimea distală a femurului drept deplasarea fragmentelor cu afectarea canalului medular; Edem al țesuturilor moi și echimoză la nivelul feței; excoriații la nivelul toracelui, abdomenului, bazinului pe stânga și cotului stâng, care au fost cauzate în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect contondent dur, posibil în timpul și circumstanțele indicate, prezintă pericol pentru viață și în baza acestui criteriu, se califică ca vătămare corporală gravă. Luând în considerare localizarea anatomică și caracterul morfologic a leziunilor corporale constatate, cauzarea acestora în rezultatul căderii din poziție verticală (ortostatică)- se exclude. Luând în considerare localizarea anatomică și caracterul morfologic a leziunilor corporale constatate, putem concluziona că în momentul impactului persoana era în poziție verticală, fapt consemnat în raportul de expertiză judiciară medico-legală nr. 201902D1599 din 01 august 2019.

Instanța a reținut că inculpatul a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și probele administrate, solicitând examinarea cauzei în procedura prevăzută la art. 364¹ Cod de procedură penală.

Dat fiind că probele administrate dovedesc pe deplin vinovăția inculpatului, acțiunile lui au fost încadrate pe art. 264 alin. (4) Cod penal, ca încălcarea regulilor de securitate a circulației sau de exploatare a mijloacelor de transport de către persoana

care conduce mijlocul de transport în stare de ebrietate, încălcare ce a cauzat din imprudență vătămarea gravă a integrității corporale sau a sănătății.

La stabilirea pedepsei, instanța a ținut cont de prevederile art. 75-77 Cod penal și de faptul că inculpatul a recunoscut vina și s-a căit sincer, dar anterior fiind judecat de mai multe ori, inclusiv și pentru infracțiuni similare, că a săvârșit o infracțiune gravă, fiind în stare de ebrietate, soldată cu leziuni corporale grave, că inculpatul prezintă un pericol sporit pentru societate și în special pentru participanții la trafic, în contextul în care a mai comis infracțiuni similare, adică a mai condus mijlocul de transport în stare de ebrietate, fapt confirmat prin sentința din 03.03.2017, ce denotă că a dat dovadă de nepăsare față de legea penală și nu a concluzionat pericolul social, care sunt valori supreme ocrotite de legea penală, concluzionând că în asemenea situații, pentru a fi atins scopul legii penale, urmează a se interveni mai prompt, prin aplicarea unei pedepse cu executare, aplicând prevederile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, fiind echitabilă aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani și 6 luni cu executare, în penitenciar de tip deschis, cu anularea dreptului de a conduce, iar în baza art. 85 Cod penal, pentru cumul de sentințe, stabilindu-i pedeapsa definitivă 5 ani și 10 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

Totodată, instanța a reținut că infracțiunea prevăzută de art. 264 alin. (4) Cod penal, care este imputată inculpatului are un pericol social ridicat, făcând parte din domeniul securității circulației și exploatarei mijloacelor de transport, ca parte componentă a securității și ordinii publice, condiționată de neadmiterea la circulația rutieră a persoanelor în stare de ebrietate alcoolică. Având în vedere că la etapa actuală mijloacele de transport prezintă un grad sporit de pericol, iar conducerea acestora de către persoane în starea de ebrietate reprezintă grad și mai avansat de pericol, instanța a conchis că scopul pedepsei putea fi atins doar prin aplicarea față de inculpat și a pedepsei complementare obligatorii sub forma de anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

De asemenea, instanța a statuat că partea vătămată Dron P. a depus o acțiune civilă, solicitând încasarea din contul inculpatului a prejudiciului material în sumă de 11.080,71 lei, moral în mărime de 300.000 lei și suma de 10.000 lei cheltuieli pentru asistență juridică.

Art. 1423 alin. (1) și (2) Cod civil, prevede că mărimea compensației pentru prejudiciu moral se determină de către instanța de judecată în funcție de caracterul și gravitatea suferințelor psihice sau fizice cauzate persoanei vătămate, de gradul de vinovăție al autorului prejudiciului, dacă vinovăția este o condiție a răspunderii, și de măsura în care această compensare poate aduce satisfacție persoanei vătămate. Caracterul și gravitatea suferințelor psihice sau fizice le apreciază instanța de judecată, luând în considerare circumstanțele în care a fost cauzat prejudiciul, precum și statutul social al persoanei vătămate.

Astfel, compensarea prejudiciului moral trebuie să fie echitabilă și proporțională întinderii suferințelor cauzate lui Dron P., deci fiind exagerată suma de 300.000 lei, iar echitabilă, suficientă și proporțională în acest sens fiind cea de 200.000 lei, fiind în

corespondere cu caracterul și gravitatea suferințelor fizice și psihice suportate de către partea civilă în urma acțiunilor ilicite ale inculpatului.

Asistența juridică în mărime de 10.000 lei, este confirmată prin bonul de plată nr. 030014 din 15.10.2019, urmând a fi a încasată în beneficiul lui Dron P. de la Ermișev E., drept cheltuieli pentru asistența juridică realizată de avocat, sumă care este echitabilă și rezonabilă.

În temeiul art. 229 Cod de procedură penală, este necesar de a dispune încasarea de la inculpat în contul statului a sumei de 320 lei, cu titlu de cheltuieli judiciare.

3. Avocatul Dorin Asandei a declarat apel, solicitând casarea parțială a sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, cu stabilirea inculpatului a unei pedepse nonprivative de libertate, cu încasarea în beneficiul lui Dron P. a prejudiciului moral în sumă de 10.000 lei și a cheltuielilor pentru asistență juridică în mărime de 5000 lei.

Apelantul a invocat că, instanța de fond corect a încadrat acțiunile inculpatului în baza art. 264¹ alin. (4) Cod penal, dar pedeapsa aplicată este ilegală deoarece art. 85 alin. (1) Cod penal a fost aplicat neîntemeiat. Pedeapsa stabilită prin sentința din 15.01.2014 a fost schimbată din termenul de proba în pedeapsă reală conform hotărârii Judecătorei Cahul.

Instanța de fond nu a luat în considerație că exista o alternativă de pedeapsă prevăzută de legislator, infracțiunea nefiind comisă în termen de probă or, conform art. 61 alin. (2) Cod penal, pedeapsa are ca scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane.

Circumstanțe care ar agrava răspunderea penală a inculpatului instanța de fond nu a stabilit.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de fond nu a ținut cont de personalitatea inculpatului, că acesta s-a căit sincer în cele săvârșite, vinovăția a recunoscut pe deplin, a contribuit activ la descoperirea infracțiunilor, comunicând instanței circumstanțele în care a fost săvârșită infracțiunea.

Suma de 200.000 lei, încasată drept prejudiciu moral, este exagerat de mare în coraport cu infracțiunea comisă, motiv din care inculpatul este de acord să achite prejudiciul moral în mărime de 10.000 lei.

Cauza penală nu a fost complicată, a fost examinată în procedură simplificată, iar suma de 10.000 lei încasată din contul inculpatului este exagerat de mare în coraport cu lucrul efectuat de avocat.

3.1. A declarat apel și avocatul Sergiu Zaharia, solicitând casarea parțială a sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, cu stabilirea inculpatului a unei pedepse mai blânde, cu reducerea cuantumului sumei de 200.000 lei.

Apelantul a invocat că drept circumstanțe atenuante, conform art. 76 Cod penal, s-a reținut recunoașterea vinovăției și căința sinceră a inculpatului.

La stabilirea mărimii prejudiciului moral, instanța de fond nu a luat în considerație situația financiară a inculpatului, faptul că acesta nu are un loc permanent de muncă, a regretat ceea ce s-a întâmplat și îi pare rău. Din aceste motive, urmează de redus cuantumul prejudiciului moral în mărime de 200.000 lei.

3.2. Inculpatul, la fel a declarat apel, solicitând casarea parțială a sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să-i fie stabilită o pedeapsă nonprivativă de libertate, cu încasarea în beneficiul lui Dron P. a prejudiciului moral în sumă de 10.000 lei și a cheltuielilor pentru asistență juridică în mărime de 5000 lei.

Apelantul a indicat că circumstanțe care ar agrava răspunderea penală, instanța de fond nu a stabilit.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de fond nu a ținut cont că s-a căit sincer în cele săvârșite, vinovăția a recunoscut-o pe deplin, a contribuit activ la descoperirea infracțiunilor, comunicând instanței circumstanțe în care a fost săvârșită .

Suma de 200.000 lei, încasată drept prejudiciu moral este exagerat de mare în coraport cu infracțiunea comisă, motiv din care este de acord să achite prejudiciul moral în mărime de 10.000 lei.

Cauza penală nu a fost complicată, a fost examinată în procedură simplificată, iar suma de 10.000 lei este exagerat de mare în coraport cu lucrul efectuat de avocat.

4. Potrivit deciziei Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău din 03 iunie 2020, apelurile au fost respinse ca nefondate, indicându-se că termenul de executare a pedepsei urmează a fi calculat de la data pronunțării prezentei decizii, cu includerea perioadei deținerii în stare de reținere și arest de la 17.06.2017 până la 17.07.2017 și de la 16.06.2019 până la 03.06.2020.

Instanța de apel a reținut că la individualizarea pedepsei inculpatului, instanța de fond corect a ținut cont de prevederile art. 6, 7, 16, 61, 75, 76, 77, 78 Cod penal, de gravitatea infracțiunii săvârșite, care se atribuie la categoria celor grave prin prisma art. 16 Cod penal, de faptul că infracțiunea au fost săvârșită din imprudență, de personalitatea inculpatului, care anterior a mai fost judecat, iar antecedentul penal nu este stins.

Instanța de apel, efectuând o analiză complexă a circumstanțelor cauzei și a personalității inculpatului, urmărind în acest sens comportamentul lui în viața socială, precum și cel din înainte și după săvârșirea infracțiunii incriminate, a considerat că în coraport cu fapta comisă, urmările prejudiciabile a faptei și personalitatea inculpatului, a constatat că corijarea și reeducarea acestuia a fost posibilă doar cu aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani 6 luni, cu executarea în penitenciar de tip deschis în conformitate cu prevederile art. 72 alin .(2) Cod penal, ținând cont concomitent și de prevederile art. 364¹ Cod de procedura penală.

Anume această pedeapsă - privativă de libertate, stabilită de instanța de fond, este echitabilă și suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor statului și întregii societăți, perturbate prin : infracțiunea comisă de către inculpat, iar pedeapsă stabilită inculpatului este aptă de a îndeplini funcțiile și de a realiza scopul în contextul gradului de pericol social a faptei comise de inculpat, cât și personalitatea inculpatului.

Ori, nu poate fi admisă solicitarea apărătorilor privind aplicarea față de Ermișev E. a unei pedepse mai blânde, nonprivative de libertate, în situația în care în cadrul cercetării judecătorești s-a stabilit că, în urma acțiunilor, deși din imprudență,

inculpatul a comis infracțiune în stare de ebrietate, în urma căruia partea vătămată s-a ales cu leziuni corporale grave.

Mai mult, s-a stabilit că anterior, inculpatul a mai comis infracțiuni, prevăzute de art. 264¹ alin. (1) Cod penal, însă acesta nu a făcut concluzii de rigoare și a urcat la volanul mijlocului de transport în stare de ebrietate.

Prin urmare, pedeapsa stabilită de instanța de fond a fost motivată, individualizată și aplicată inculpatului în corespundere cu prevederile legale, corespunde principiului proporționalității și scopului de restabilire a echității sociale, corectare a inculpatului, precum și prevenirii de săvârșirea de noi infracțiuni atât din partea acestuia, cât și a altor persoane.

La momentul comiterii faptei de care se face vinovat inculpatul, dispoziția art. 264 alin. (4) Cod penal prevedea pedeapsa sub formă de închisoare de la 4 la 8 ani, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

Deci, este justificată aplicarea în privința inculpatului, a sancțiunii complementare - anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

Ori, scopul prestabilit al legii penale privind corectarea și reeducarea inculpatului, va fi pe deplin atins, doar prin menținerea pedepsei sub formă de 3 ani 6 luni închisoare, cu executarea acesteia în penitenciar și cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

În conformitate cu art. 85 alin. (1) Cod penal, dacă, după pronunțarea sentinței, dar înainte de executarea completă a pedepsei, condamnatul a săvârșit o nouă infracțiune, se adaugă, în întregime sau parțial, la pedeapsa aplicată prin noua sentință partea neexecutată a pedepsei stabilite de sentința anterioară.

În acest sens, având în vedere că inculpatul a fost condamnat prin sentința Judecătorei Chișinău din 28.06.2017, în baza art. 287 alin. (1), art. 287 alin. (3) Cod penal, cu aplicarea prevederilor art. 84 alin. (1) Cod penal, la 3 ani 6 luni închisoare, este justă pedeapsa definitivă aplicată inculpatului de 5 ani și 10 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, cu anularea dreptului de a conduce.

Referitor la termenul inclus în pedeapsă, instanța de fond nu a comis careva încălcări, or, deși prin sentință a dispus includerea în termenul de pedeapsă stabilit, timpul aflării inculpatului în stare de arestare preventivă de la 09 aprilie 2017 până la 13 decembrie 2017, prin încheierea din 30.10.2019, a fost înlăturată omisiunea vădită în partea dispozitivă a sentinței, incluzând în termenul de pedeapsă stabilit, timpul aflării inculpatului în stare de arest preventiv de la 09 aprilie 2017 până la 13 decembrie 2017, termenul executării pedepsei urmând a fi calculat din momentul reținerii, adică de la 16 iunie 2019.

Totodată, acțiunea civilă este întemeiată și justificată în partea încasării prejudiciului moral, ținând cont de faptul că prin infracțiunea săvârșită, inculpatul i-a cauzat părții vătămate Dron P., conform raportului de expertiză medico-legală, vătămări corporale grave, în rezultatul cărora a determinat supunerea părții vătămate la suferințe fizice și psihice, or, la caz se atestă un raport direct de cauzalitate între activitatea infracțională descrisă și prejudiciul nepatrimonial suportat de partea vătămată, iar legea penală prevede expres dreptul persoanei căreia i-a fost cauzat

prejudiciu nemijlocit prin acțiunile interzise de legea penală de a înainta o acțiune civilă privitor la încasarea prejudiciului moral cauzat prin infracțiune, iar prin prisma Codului civil, în cazul vătămării integrității corporale sau al altei vătămări a sănătății, precum și în cazul privațiunii ilegale de libertate, cel vătămat poate cere și pentru prejudiciul nepatrimonial o despăgubire în bani, stabilită în baza unei aprecieri conforme principiilor echității.

Reieșind din circumstanțele cauzei, suma de 200.000 lei în beneficiul lui Dron P., încasată cu titlu de prejudiciu moral de către prima instanță din contul inculpatului, este suficientă pentru a acoperi suferințele morale cauzate părții vătămate, or, instanța de fond a ținut cont de semnificația valorilor sociale lezate și prejudiciul cauzat și a examinat suficient capătul de cerere referitor la încasarea prejudiciului moral.

Instanța de fond just a ținut cont de gravitatea cauzării suferințelor psihice și fizice a părții vătămate, de impactul accidentului asupra sănătății, de faptul că părții vătămate au fost cauzate vătămări corporale grave, a suportat tratament, prin urmare, corect a fost admisă acțiunea civilă și întemeiat s-a dispus încasarea de la inculpatul Ermișev E. în beneficiul părții vătămate Dron P. suma de 200 000 lei, cu titlu de prejudiciu moral cauzat prin infracțiune.

De asemenea, sumele dispuse spre încasare cu titlu de prejudiciu moral, constituie o satisfacție echitabilă în raport cu suferințele fizice și psihice cauzate părții vătămate, prin infracțiune, luând în considerație și faptul că la stabilirea cuantumului prejudiciului moral, urmează a se ține cont atât de gravitatea suferințelor pricinuite, dar și de starea materială a inculpatului.

Referitor la prejudiciul material, soluția instanței de fond este una justificată, or, fiind dispusă încasarea sumei de 11.080,71 lei în beneficiul părții vătămate, cu titlul de prejudiciul material, instanța a soluționat și a constatat cheltuielile suportate de fapt pentru tratamentul efectuat în urma accidentului comis de inculpat.

Totodată, este legală și încasarea din contul inculpatului în beneficiul părții vătămate Dron P., a cheltuielilor legate de asistență juridică. Astfel, prin bonul de plată seria QL nr. 030014 din 15.10.2019, s-a atestat că partea vătămată Dron P. a achitat avocatului suma de 10.000 lei, pentru serviciile juridice în cauza penală.

Ori, pentru aportul avocatului la soluționarea cauzei, timpul și munca depusă de acesta părții vătămate, reținând probele prezentate pentru dovada cheltuielilor suportate, complexitatea cauzei, instanța de fond justificat a conchis că inculpatul urmează să achite cheltuielile de asistență juridică în mărime de 10.000 lei.

5. Avocatul Dorin Asandei a declarat recurs ordinar, solicitând casarea parțială a hotărârilor adoptate și pronunțarea unei hotărâri, prin care să-i fie stabilită lui Ermișev E. o pedeapsă nonprivativă de libertate, cu aplicarea art. 90 Cod penal, cu încasarea în beneficiul lui Dron P. a prejudiciului moral în sumă de 10.000 lei și a cheltuielilor pentru asistență juridică în mărime de 5000 lei.

Recurentul a invocat că, circumstanțe care ar agrava răspunderea penală a inculpatului, instanța de fond nu a stabilit. Drept circumstanțe atenuante, conform art. 76 Cod penal, fiind recunoașterea vinovăției și căința sinceră.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de fond nu a ținut cont

de personalitatea inculpatului, că s-a căit sincer în cele săvârșite, vinovăția în comiterea infracțiunii a recunoscut-o pe deplin, a contribuit activ la descoperirea infracțiunii.

Suma încasată drept prejudiciu moral este exagerat de mare în coraport cu infracțiunea comisă, motiv din care inculpatul este de acord să achite prejudiciul moral în mărime de 10.000 lei.

Totodată, cauza penală nu este complicată, a fost examinată în procedură simplificată, iar suma de 10.000 lei încasată din contul inculpatului este exagerat de mare în raport cu lucrul efectuat de către avocatul părții vătămate.

În drept, recursul este întemeiat pe art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală.

5.1. Inculpatul, la fel a declarat recurs ordinar, solicitând casarea parțială a hotărârilor adoptate și pronunțarea unei hotărâri, prin care să-i fie stabilită o pedeapsă nonprivativă de libertate, cu aplicarea art. 90 Cod penal, cu încasarea în beneficiul lui Dron P. a prejudiciului moral în sumă de 10.000 lei și a cheltuielilor pentru asistență juridică în mărime de 5000 lei.

Recurentul a invocat că, circumstanțe care i-ar agrava răspunderea penală, instanța de fond nu a stabilit. Drept circumstanțe atenuante, conform art. 76 Cod penal, fiind recunoașterea vinovăției și căința sinceră.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de fond nu a ținut cont că s-a căit sincer în cele săvârșite, vinovăția a recunoscut-o pe deplin, a contribuit activ la descoperirea infracțiunii, comunicând instanței circumstanțele în care a fost săvârșită.

Suma încasată drept prejudiciu moral este exagerat de mare în coraport cu infracțiunea comisă, motiv din care este de acord să achite prejudiciul moral în mărime de 10.000 lei.

Totodată, cauza penală nu este complicată, a fost examinată în procedură simplificată, iar suma de 10.000 lei este exagerat de mare în raport cu lucrul efectuat de către avocatul părții vătămate.

În drept, recursul este întemeiat pe art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare nominalizate pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acestea urmează a fi declarate inadmisibile din următoarele considerente.

În primul rând, potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, dar doar în temeiurile prevăzute de lege.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs, se pronunță doar în limitele temeiurilor invocate în recurs. Potrivit art. 429 alin. (1) Cod de procedură penală, recursul trebuie să fie motivat. În corespundere cu art. 430 alin. (5) Cod de procedură penală, cererea de recurs trebuie să conțină indicarea temeiurilor prevăzute în art. 427 și argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens. Conform art. 6 pct. 11¹) Cod de procedură penală, eroare gravă de fapt constituie stabilirea

eronată a faptelor, în existența sau inexistența lor, prin neluarea în considerare a probelor care le confirmau sau prin denaturarea conținutului acestora.

Sub acest aspect, se reține că recursurile sunt fondate în drept pe art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, care prevăd temeiurile că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, acesta este expus neclar, instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale (*pct. 5., 5.1. din decizie*).

Însă, în recursurile respective, în pofida prevederilor enunțate, nu este specificat, în raport cu relevanțele conținute în partea descriptivă a hotărârilor contestate, asupra căror motive concrete invocate în apel nu s-ar fi pronunțat instanța de apel și care ar fi esența circumstanțelor și erorile de drept că hotărârile atacate nu cuprind motivele pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, acesta este expus neclar, instanța a admis o eroare gravă de fapt, dar raportată la exigențele art. 6 pct. 11¹) Cod de procedură penală, care i-ar fi afectat soluția, și contrar căror prevederi legale s-ar fi individualizat pedepsele aplicate, fiind omisă în totalitate și argumentarea ilegalității hotărârilor atacate în acest sens (*pct. 5., 5.1 din decizie*).

Circumstanțele enunțate denotă că recursurile nu întrunesc condițiile de conținut, iar instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursurile ordinare ale avocatului și inculpatului cu circumstanțe în fapt și în drept, care l-ar justifica și să se expună, apoi, asupra unor temeuri neargumentate legal de recurenți.

Ori, conform art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

Totodată, conform art. 432 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta nu îndeplinește cerințele de conținut.

În al doilea rând, potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, inclusiv în temeiul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În această ordine de idei și în raport cu circumstanțele invocate în recursurile ordinare, în care nici nu sunt indicate concrete erori de drept și clar definite (*pct. 5., 5.1. din decizie*), se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârilor contestate, inclusiv cele reproduse în pct. 2., 4. din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanța de fond și de apel, legal și întemeiat au constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept ale cauzei în latura pedepsei aplicate inculpatului, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de

drept material, inclusiv ale art. 6, 7, 16, 61, 75, 85 Cod penal, 364¹ Cod de procedură penală, conform căror pedeapsa penală are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea și resocializarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. Dacă, după pronunțarea sentinței, dar înainte de executarea completă a pedepsei, condamnatul a săvârșit o nouă infracțiune, instanța de judecată adaugă, în întregime sau parțial, la pedeapsa aplicată prin noua sentință partea neexecutată a pedepsei stabilite de sentința anterioară. Pedeapsa definitivă în cazul unui cumul de sentințe trebuie să fie mai mare decât pedeapsa stabilită pentru săvârșirea unei noi infracțiuni și decât partea neexecutată a pedepsei pronunțate prin sentința anterioară a instanței de judecată. Inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare.

În consecutivitatea enunțată, instanțele just au concluzionat că, în cazul care inculpatul a recunoscut vina, s-a căit sincer de cele comise și a solicitat examinarea cauzei în procedura prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, dar are antecedente penale, a comis o infracțiune gravă, care se pedepsește doar cu închisoare de la 4 la 8 ani, fiind în stare de ebrietate, în urma căreia partea vătămată s-a ales cu leziuni corporale grave, nu a recuperat paguba cauzată părții vătămate, chiar și în prezența circumstanțelor atenuante invocate de recurenți, suspendarea condiționată a executării pedepsei în baza art. 90 Cod penal, ar reprezenta o soluție de pedeapsă penală prea blândă, inequitabilă, inadecvată și disproporțională în raport cu gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, persoana inculpatului și a scopului pedepsei penale sub aspectul restabilirii echității sociale, corectării ultimului, prevenirii săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea lui, cât și a altor persoane.

Deci, pedeapsa respectivă a fost motivată, individualizată și aplicată inculpatului în corespundere cu prevederile legale, corespunde principiului proporționalității și scopului de restabilire a echității sociale, corectare a inculpatului, precum și prevenirii de săvârșirea de noi infracțiuni atât din partea acestuia, cât și a altor persoane (*pct. 2., 4. din decizie*).

Pe lângă aceasta, recursurile declarate, potrivit argumentelor invocate și reproduse în *pct. 5, 5.1.* din prezenta decizie, este întemeiat doar pe critica modului în care instanța de fond și de apel au apreciat circumstanțele cauzei în latura pedepsei (*pct. 5., 5.1 din decizie*).

Însă, pornind de la relevanțele art. 27, 414 alin. (1) și (2) a Codului de procedură penală, iar judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere,

formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanțelor de fond și de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea probelor și circumstanțelor cauzei în latura pedepsei penale în alt sens decât cel pe care îl propune avocatul și inculpatul este o competență și prerogativă legală a acestei instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar, la fel, este lipsită de orice temei legal.

Mai mult, motivele invocate în recursuri au constituit deja obiect de examinare în instanțele de fond și de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens (*pct. 2.- 5.1. din decizie*), iar o altă opinie asupra probelor și circumstanțelor pricinii care au fost puse la baza sentinței de condamnare, conform jurisprudenței CtEDO, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei (*hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, cazul Bujnița c. Moldovei*).

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că instanțele de fond și de apel nu au comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurenți, că hotărârile atacate cuprind motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, că inculpatului i-au fost aplicate pedepse individualizate conform prevederilor legale, și că recursurile ordinare sunt vădit neîntemeiate.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Prin urmare, odată ce sunt vădit neîntemeiate, recursurile de pe rol urmează a fi declarate inadmisibile.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de avocatul Dorin Asandei și de inculpatul Ermișev Egor xxxx împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău din 23 octombrie 2019 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 iunie 2020, pe motiv că sunt vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă, fiind pronunțată integral la 06 ianuarie 2021.

Președinte

Iurie Diaconu

Judecători

Liliana Catan

Nadejda Toma

